

[J. C. A. Larsen.]

selv om han har staaet nok saa angerfuld lige i Øjeblikket.

Det ærede Medlem sagde, at man fra hans Parti maatte kræve en endelig Ordning af Tilsynet, og samtidig sagde det ærede Medlem, at jeg under Behandlingen i 1925—26 havde skitseret en saadan Ordning. Det skal jeg meget villigt indrømme, jeg havde løseligt ridset en Skitse op til en Ordning, som jeg mente var bedre end den nugældende, og de Udtalelser, der er faldet her i Dag, viser jo ogsaa, at ingen af Parterne er videre tilfreds med de nuværende Forhold paa dette Punkt. Et Sted er det Arbejdsdirektoratet, der anviser Lærlingekontrakter, og ude i Provinsen er det Politiet. Jeg for mit Vedkommende kunde godt tænke mig, at det vilde være betydelig heldigere, hvis hele denne Ordning kom ind under en fast Form, og jeg vilde den Gang gerne have medvirket til et Resultat og bestræbt mig ogsaa derfor, men det ærede Medlem maa vide, at naar det ikke lykkedes, og naar jeg ikke nu anser det for muligt, er det, fordi det ærede Medlem og hans Parti forpassede Tidspunktet. For hvad er det, der er sket siden? Der er sket det, at Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger her, er vedtaget i Landstinget, og dersom vi nu her skulde begynde at forhandle om en ny Ordning angaaende Godkendelse af Lærekontrakter og Læreprøver, vilde vi komme ud i et Uføre, maaske for flere Aar, og det kan jeg for mit Vedkommende ikke være med til, for nu maa vi, hvad jeg allerede har nævnt en Gang i Dag, se at naa til Vejs Ende.

Det ærede Medlem nævnte, at næsten alle Lærlinge herinde i København havde Kontrakt, medens kun en Trediedel ude i Provinsbyerne havde det, og omtrent Halvdelen paa Landet ikke var forsynet med en saadan Kontrakt. Jeg ved ikke, hvorledes man har talt dette op, men jeg er dog noget i Tvivl om, at det forholder sig saaledes; de Steder paa Landet, hvor jeg kender noget til Forholdene, har man Lærekontrakter, fordi man ved, at man, hvis det ved en Politiumdersøgelse viser sig, at der ingen Lærekontrakt er, ifalder Mulkt. Jeg er ganske paa det rene med, at Tilsynet maaske kunde være mere effektivt, men jeg er, som sagt, meget i Tvivl om, at det ærede Medlems Tal er helt rigtige.

Det ærede Medlem kom saa ind paa § 11 og paa Spørgsmaalet om Undervisningsmateriellet i de tekniske Skoler.

Det har jo før været diskuteret her. Den højtærede Indenrigsminister synes jo, at det vilde være rimeligt, at Læremestrene betalte, og det gør de vel ogsaa i de fleste Tilfælde. Det er vist ikke store Beløb, det drejer sig om; men det kan dog have sin Betydning — og det berørte den højtærede Indenrigsminister ogsaa —, at Lærlingen har Forstaaelsen af, at han skal være nogenlunde ordentlig og økonomisk med Undervisningsmateriellet. Det er blevet konstateret, at dette ikke altid har været Tilfældet, særlig naar de har vidst at Mesteren skulde betale det.

Angaaende Dagundervisningen i de tekniske Skoler har man villet hævde, at Mesteren skal betale den, men det maa jeg bestemt sætte mig imod, medmindre det er optaget i Lærekontrakten. Hvis Forældre eller Værge har stillet Krav om det og det er optaget i Kontrakten, saa er Sagen jo lige til, men ellers skal der ingen Pligt være for Mesteren hertil.

Det ærede Medlem mente, at Undervisningen i de tekniske Skoler burde slutte Kl. 6. For at det kan ske, maa den Lærling, der har langt til teknisk Skole, slutte ved 3-Tiden, og hvis han begynder Kl. 8 og har et Par Spisetider, er det jo ikke nogen overordentlig streng Læredag. Man kan vist ikke beskære Lærlingens Arbejdstid paa Værkstedet saa meget, ligesom jeg heller ikke tror, det vil kunne lade sig gøre at have nogen bestemt Regel om, hvor lang Læretiden skal være.

Der har ofte fra denne Plads lydt Beklagelser over, at de unge Mennesker, naar de er færdige med Læretiden, har vanskeligt ved at faa fat i noget Arbejde og bliver kastet ud i Arbejdsløshed. Men hvorfor er det saaledes? Det er, fordi Mestrene selvfølgelig tager dem, der er dygtige, og det er jo ikke saa underligt, at de foretrækker de ældre og dygtige fremfor de unge Mennesker, der er daarligt udrustede, fordi de i Læretiden har haft en kort Arbejdsdag, dels paa Grund af Dagundervisningen i Teknisk Skole og dels maaske paa Grund af Arbejdsstandsninger, forarsaget af knapt Arbejde en Tid af Aaret; og endnu vanskeligere vil det blive, hvis de saa oven i Købet, som det ærede Medlem ønsker det, kun skal staa 3, 3½ eller 4 Aar i Lære. Derfor maa den første Betingelse for os være at arbejde hen til, at de unge Mennesker kan faa en saa grundig Uddannelse som muligt og staa saa vel udrustede, naar de er færdige med deres Læretid, som tænkes kan.

Med Hensyn til det ærede Medlems